

Тетяна БОНДАР
(м. Полтава)

Поетка, педагогиня, художниця. Народилася 1979 р. в м. Вільногірську Дніпропетровської області. Закінчила філологічний факультет і магістратуру Полтавського державного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. Кандидатка філософських наук, викладачка кафедри філософії і економіки освіти Полтавської академії неперервної освіти імені М. В. Остроградського.

Стипендіатка Міжнародного благодійного фонду «Смолоскип» (2001–2002), призерка Полтавського обласного літературного конкурсу «Поетичні зорі – 2004» в номінації «Краща добірка інтимної лірики» (2004), переможниця Всеукраїнського літературного конкурсу «Літературна надія Дніпра – 2015» у номінації «Поезія».

* * *

Немає слів
для туги
невимовної.
У гіркоті
невиплаканих
сліз
навиліт душу
вкотре
біль
прохромлює...
Скипає світ
і скрапує,
як віск...
За смертю –
смерть...
Йдуть мужні,
юні,
віддані –
крізь вічність Крут,
Майданів
і Голгоф...
Вони ідуть –

і
дивляться
просвітлено
із висоти,
де тільки небо
й Бог.
...Вони ідуть –
незломлені,
нескорені,
російських
«Градів»
спалені вогнем...
І з кожним з них
шляхом небесно-зоряним,
мов сивий ангел,
Україна
йде.

* * *

Не впокореним стадом,
А народом-воїном
Ми під кулями й «Градами»
Свою волю виборюєм.
Не словами, а славою,
Кров'ю чесною, чистою,
Ми тіла свої сплавлюєм.
Ми єдині.
Ми вистоєм.

У окопі з солдатами
Ми до Господа молимося.
Б'ють нас танками.
Й зрадами.
Не чекайте.
Не зломимося!
Б'ють брехнею лукавою.
Чуєш, Боже?.. Ми зможемо!